

Nr 593

Av herr **Svenning m. fl.**, *angående det kommunala bostadstillägget till pensionärer.*

(Lika lydande med motion nr 866 i Första kammaren)

Det kommunala bostadstillägget ökar pensionärernas möjligheter att efterfråga bättre bostäder. Vid en jämförelse mellan olika orter framgår emellertid att tillägget varierar mycket kraftigt. Det har varit och är i allmänhet högst i städer och industriorter och lägst i rena landsbygdskommuner. Olikheten i utformningen torde ha sin grund i de varierande hyreskostnaderna. Under årens lopp har emellertid en utjämning av boendekostnaden skett. En modern bostad, lämplig för en pensionär, kan i dag inte produceras mycket billigare i landsbygdskommuner än i städer och större tätorter. Kommunikationssvårigheter och vikande service har också påverkat boendekostnaden på landsbygden. Trots detta har utvecklingen lett till en alltmer markerad nivåskillnad då det gäller pensionärernas bostadstillägg.

Pensionärernas riksorganisation, som under en följd av år gjort värdefulla undersökningar om pensionärernas bostadstillägg, har kunnat visa på rent orimliga förhållanden. Enligt riksorganisationens senaste undersökning är bostadstillägget 1 200 kronor om året eller lägre i 500 av landets 850 kommuner. Dessa 500 kommuner har ca 2 miljoner invånare. I 62 kommuner överstiger bostadstillägget inte 600 kronor. Undersökningen visar variationer mellan 11 000 och 300 kronor i tillägg per år.

Skillnader förekommer inte enbart mellan stad och landsbygd. Även mellan landskommuner kan stora variationer noteras. I ett län uppgår sålunda det kommunala bostadstillägget i en landskommun till 10 000 kronor och i en annan är det maximerat till 300 kronor per år.

Pensionärernas riksorganisations Skånedistrikt har gjort en särskild undersökning om förhållandena i Skåne. Av denna framgår bl. a. att 29 % av de skånska pensionärerna år 1968 hade ett kommunalt bostadstillägg som täckte bostadskostnaden. Jämför man detta med att ca 60 % av alla pensionärer har kommunalt bostadstillägg blir slutsatsen av utredningen den, att endast hälften av alla pensionärer uppbär ett rimligt tillägg.

Till dessa rent siffermässigt markant avvikande förhållanden kan läggas att sättet för beräkning av boendekostnaden skiljer sig väsentligt i olika kommuner. Reglerna för beräkning av uppvärmnings- och andra boendekostnader är också olika, ett förhållande som helt naturligt ger orättvisa utslag.

Den pågående kommunsammanläggningen kan komma att medföra att en del pensionärer får bättre bostadstillägg. Någon garanti för att tillägget kommer att få en rättvis och tillfredsställande utformning finns emellertid inte.

Av den åberopade undersökningen framgår nämligen att endast ett mycket begränsat antal orter slopat maximigränsen och betalar ut ett bostadstillägg som täcker den verkliga boendekostnaden. Ett flertal av de orter som kommer att bli bestämmande för bostadstilläggets storlek inom nya kommuner ligger i paritet med landsbygdskommuner. Flera städer har bostadstillägg som icke överstiger 1 500 kronor per år.

Det finns flera förklaringar till rådande ojämnheter. I en del fall rör det sig om ekonomiskt svaga kommuner med ogynnsam befolkningsammansättning. I många andra fall är det uppenbart, att det föreligger bristande förståelse för pensionärernas behov.

Krav på en ökad jämnhet så att bostadstillägget i samtliga fall svarar mot en rimlig boendekostnad för en pensionär som är berättigad till helt tillägg måste anses helt berättigat. Förutsättningen för att uppnå en sådan jämnhet är att det skapas ett annat ekonomiskt förfarande än det som nu råder. Hela problemet borde emellertid bli föremål för utredning innan nya åtgärder vidtages. Syftet bör vara att få till stånd en kartläggning av pensionärernas kommunala bostadstillägg. Det kan bli nödvändigt med en viss statlig styrning av bostadstilläggets utformning och administration för att åstadkomma ökad jämlikhet mellan pensionärer i tätorter och på landsbygden.

Med stöd av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att en utredning tillsättes med syfte att skapa normer för kommunala bostadstillägg till pensionärer, som ger täckning för en normal bostadskostnad och därmed bidrar till ökad jämlikhet.

Stockholm den 28 januari 1970

Eric Svenning (s)

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Villiam Björk (s)
i Påarp

Gusti Gustavsson (s)
i Ängelholm

Hans Jönsson (s)
i Arlöv

Einar Henningsson (s)

Erik Adamsson (s)

Eric Jönsson (s)
i Malmö

Erik Johansson (s)
i Simrishamn

John Johnsson (s)
i Blentarp